

Petricolaria pholadiformis **Amerikansk
borrmussla**

© Foto: Rainer Borchering, Naturschutzgesellschaft Schutzstation Wattenmeer

Svenskt vardagsnamn	Amerikansk borrmussla.
... och på andra språk	Norska: Amerikansk boreskjell; Danska: Amerikansk boremusling; Engelska: American piddock (UK). False angel wing (USA); Tyska: Amerikanische Bohrmuschel. Engelsflügel; Franska: Pétricole pholadiforme
Vetenskapliga namn	<i>Petricolaria pholadiformis</i> (Lamarck, 1818); fam. Veneridae (enligt WoRMS) <i>Petricola pholadiformes</i> Lamarck, 1818; fam. Petricolidae (enligt DYNTAXA) Synonym(er): <i>Gastranella tumida</i> Verrill, 1872 <i>Petricola carolinensis</i> Conrad, 1863 <i>Petricola lata</i> (Dall, 1925)

Organismgrupp(er)	Musslor (klass Bivalvia), Blötdjur (fylum Mollusca)
Storlek och utseende	Färgen på den amerikanska bormusslans skal varierar från kalkvit till gulbrun på utsidan och vit på insidan. Musslans längd varierar från ca 2,5 till högst 8 cm. Den tunna, spröda skalet är distinkt räfflat på utsidan och slätt på insidan. Varje skalhalva har tydliga tänder. Musslan är svagt oval till formen.
Kan förväxlas med	<i>P. pholadiformis</i> är mycket lik vit bormussla (vanlig bormussla) <i>Barnea candida</i> , en inhemsk art i bl.a. Danmark, Sverige, Tyskland, Nederländerna och Storbritannien. Vit bormussla har tydliga taggförsedda åsar på skalet. Den amerikanska bormusslan kan också förväxlas med krusig bormussla (<i>Zirphaea crispata</i>), som har tydliga inskränningar i skalet och skalet gapar där foten sticker ut. Båda dessa arter har ett långt tandliknande utskott där fotens muskler fäster.
Geografiskt ursprung	Nordamerikas ostkust.
Första observation i svenska vatten	Västkusten 1944 (Hessland, 1944) Det finns mer än 35 museifynd från norra Halland och norrut.
Förekomst i svenska havs- och kustområden	Kattegatt och Skagerrak.
Övrig förekomst utanför ursprungligt utbredningsområde	Musslan introducerades oavsiktligt med importerade amerikanska ostron till Storbritannien, sannolikt redan på 1890-talet. Första observation i Kent 1893. Den hittades i Nieuwport, Belgien, 1899 och åren därefter på flera andra belgiska lokaler. Dunkerque, Frankrike, 1903. Den rapporterades från Vadehavet, Danmark, 1905 och spred sig norrut, Limfjorden 1926 och norra Kattegatt, Fredrikshamn 1930. Fynd i Nederländerna och Tyskland, Norderney, från 1906. Den finns även fynd längs Norges sydkust. Det finns även ett tveksamt fynd från Wemmingbund/Wenningbund i sydöstra Jylland, nära tyskdanska gränsen 1930. <i>Petricolaria pholadiformis</i> finns också i Medelhavet och den är även introducerad till amerikanska västkusten.
Referenser till observationer i områden nära svenska farvatten	Danmarks Fugle og Natur. Felthåndbogen.
Troligt införselsätt	Genom vattenbruk, som fripassagerare på importerade amerikanska ostron (<i>Crassostrea virginica</i>). Inom Europa har den

	sannolikt spritts vidare genom att larverna driver med strömmarna.
Miljö där arten förekommer	Som namnet antyder och de räfflade skalen visar borrar sig <i>Petricolaria pholadiformis</i> ner i havsbottnar eller andra underlag av hård lera, dy, torv, trä eller kalk och lever i de hålur de borrar upp. Musslan kan inte leva på öppna ytor, utan är beroende av att kunna gräva ner sig i ett hårt material. Den andas och filtrerar näring genom två andningsrör. Ju äldre musslan blir, desto djupare in i materialet borrar den sig. <i>Petricolaria pholadiformis</i> återfinns i allmänhet i grunda områden och sannolikt inte på större vattendjup än ca 8 meter, men maximalt vattendjup för musslan är inte känt. Den sprids genom att larverna driver med strömmarna.
Ekologiska effekter	<i>Petricolaria pholadiformis</i> anses kunna tränga ut inhemska arter av bormusslor. I Belgien och Nederländerna misstänktes den för att kunna ersätta den inhemska vita bormusslan (<i>Barnea candida</i>) men senare studier visar att de oftast lever tillsammans. Längs den belgiska kusten verkar <i>B. candida</i> numera även vara vanligare än <i>P. pholadiformis</i> (Wouters, 1993). I Storbritannien, där den amerikanska bormusslan också är vanlig, finns inga tecken på att den konkurrerat ut inhemska arter (Eno <i>et al.</i> , 1997).
Andra effekter	Inga ekonomiska effekter kända
Övrigt	I Tyskland, där den amerikanska bormusslan är en introducerad art, är den trots detta numera rödlistad, d.v.s. finns med på listan över (potentiellt) utrotningshotade arter i Vadehavet.
<p>Läs mer</p> <ul style="list-style-type: none"> • Huber M. & Gofas S. 2012. <i>Petricolaria pholadiformis</i> (Lamarck, 1818). Accessed through: World Register of Marine Species at http://www.marinespecies.org/aphia.php?p=taxdetails&id=156961 (Besökt 2013-02-25) • JNCC (Joint Nature Conservation Committee). Non-Native species. <i>Petricola pholadiformis</i>. http://jncc.defra.gov.uk/page-1717 • Mikkelsen P.M., Bieler R., Kappner I & Rawlings T.A. 2006. Phylogeny of Veneronidea (Mollusca: Bivalvia) based on morphology and molecules. Zoological Journal of the Linnean Society. 148:439-521. <p>Mer om bilden</p>	

- © Foto: Rainer Borcharding, Naturschutzgesellschaft Schutzstation Wattenmeer.
<http://www.schutzstation-wattenmeer.de/>

Referenser till artbeskrivning

- Jensen K.R. 2010. NOBANIS – Invasive Alien Species Fact Sheet – *Petricola pholadiformis* – From: Identification key to marine invasive species in Nordic waters – NOBANIS www.nobanis.org. (Besökt 2013-02-22).
- Purchon R.D. 1955. The functional morphology of the rock-boring lamellibranch *Petricola pholadiformis* Lamarck. J. Mar. biol. Ass. U.K. 34:257-278.

Referenser till fyndplatser

- Danmarks Fugle og Natur. Felthåndbogen. Amerikansk boremusling (*Petricola pholadiformis*)
<http://www.fugleognatur.dk/artsbeskrivelse.asp?ArtsID=5979> (Besökt 2013-02-20)
- Eno N.C., Clark R.A. & Sanderson W.G. 1997. Non-native marine species in British waters: a review and directory. Joint Nature Conservation Committee, 136 sidor.
- Hessland I. 1944. *Petricola pholadiformis* – en nordamerikansk mussla under frammarsch på Sveriges västkust. Fauna och Flora 39(1):15-26.
- Jensen K.R. 2010. NOBANIS – Invasive Alien Species Fact Sheet – *Petricola pholadiformis* – From: Identification key to marine invasive species in Nordic waters – NOBANIS www.nobanis.org. (Besökt 2013-02-22).
- The Conchological Society of Great Britain and Ireland. *Petricola pholadiformis* (Lamarck, 1818)
<http://www.conchsoc.org/spAccount/petricola-pholadiformis> (Besökt 2013-02-25)
- Zenetos A., Ovlis P. & Vardala-Theodorou E. 2009. The American piddock *Petricola pholadiformis* Lamarck, 1818 spreading in the mediterranean Sea. Aquatic Invasions 4(2):385-387.

Referenser till ekologiska och andra effekter

- Jensen K.R. 2010. NOBANIS – Invasive Alien Species Fact Sheet – *Petricola pholadiformis* – From: Identification key to marine invasive species in Nordic waters – NOBANIS www.nobanis.org. (Besökt 2013-02-22).

- Wouters D. 1993. 100 jaar na de invasie van de Amerikaanse boormossel: de relatie *Petricola pholadiformis* Lamarck, 1818 / *Barnea candida* Linnaeus, 1758. De Strandvlo 13(1):2-39. (På holländska med engelsk abstract).

Detta faktablad om *Petricolaria pholadiformis* skapades den 12 april 2006. Första uppdatering: 6 augusti 2006. Andra uppdatering: 11 december 2006. Senaste uppdatering den 22 februari 2013 av Sture Nellbring.